

Dragi djeco, mladi, poštovani roditelji, učitelji i odgojitelji, vjeroučiteljice i vjeroučitelji, redovnice i redovnici, svećenici, braćo i sestre!

Počinje nova školska i vjeronaučna godina. Svaki trenutak života treba shvatiti kao Božji dar. Nova školska i vjeronaučna godina prigoda je da svi zajedno napredujemo u spoznajama i vještinama, koje bi trebale poslužiti na dobrobit društva, čovječanstva. Međutim, sve više se pokazuje da nije dovoljno skupljati samo znanja i vještine.

Osim znanja i vještina škola treba odgajati učenika nadasve u vrlinama. U tomu mogu i trebaju pomoći roditelji, svećenici, učitelji, odgojitelji i vjeroučitelji. Svaki je čovjek pozvan rasti u vrlinama, koje se najbolje uče i poučavaju kad se pokazuju životom. U ovom oskudnom vremenu koje više uči kako ćemo biti zarobljeni onim što nas prizemljuje, privlačnim obećanjima lakog uspjeha i davanja prednosti izgledu na štetu biti, koje nas uči kako ćemo zarađivati i kako ćemo se zabavljati, a to je i ove godine bila jedna od značajki praznika na ovom našem području, u ušima nam još odzvanjaju riječi kojima se Sveti otac obratio mladima na Trgu bana Jelačića u Zagrebu: „Dragi mladi prijatelji, ne dopustite da vas zavedu privlačna obećanja lakog uspjeha, načini života koji daju prednost izgledu na štetu nutrine. Ne popuštajte kušnjama da se potpuno pouzdate u posjedovanje, u materijalne stvari, odričući se slijediti istinu koja ide dalje,

poput visoke zvijezde na nebu, kamo vas Krist želi povesti. Dopustite da vas povede u Božje visine!". Kršćanin se ne može zarobiti ponudama u kojima se ne zrcale ljudske i kršćanske vrline. Kršćanin gleda dalje od obzorja tih ponuda. On gleda i hodi s Isusom Kristom, koji je Put, Istina i Život. Isus Krist nudi sebe ovom oskudnom vremenu, nudi nam Otajstvo Božje ljubavi. To je ponuda i poziv da krenemo dalje. Dopustimo Kristu da nas povede u Božje visine koje će nam pomoći da živimo kršćanski i ljudski svoje svakodnevlje.

Dragi mladi prijatelji! To je osobito vaša prigoda. Bog vam je, poručio je Sveti otac, ovo vrijeme dao na raspolaganje, „da biste mogli otkriti smisao postojanja!" „To je vrijeme velikih obzora, snažno življenih osjećaja, ali i strahova zbog zahtjevnih i trajnih odluka, teškoća u učenju i radu, pitanja..." Nastojte iskoristiti ovo vrijeme savjesno izvršavajući svoje školske zadaće. Naučite što više, ali učeći ne zaboravite usvajati i one trajne vrijednosti koje će vam pomoći da u mnoštvu ponuda, koje život sa sobom donosi, znadete izabrati ono što je dobro, vrijedno, pošteno, trajno, vječno, jednom riječju ono što je Bogu milo.

Eto zašto je, uz ostale predmete koji vas osposobljuju za život i životne izazove, važan školski vjeronauk kao predmet koji vas treba sustavno i što cjelovitije upoznati s našom kršćanskom vjerom u svim njezinim vidovima i zašto je, istovremeno, važna župna kateheza kojoj je zadaća uvoditi vas u osobno iskustvo vjere, koje se najdjelotvornije uči, slavi i živi u župnoj zajednici. Možda vam se privlačnijim čine lakši putovi, manje truda, više zabave? Potičem vas kao vaš pastir da izaberete vjeronauk u školi i da redovito dolazite na župnu katehezu. Roditelji, svećenici i vjeroučitelji vam u tomu mogu pomoći, ali taj izbor bi trebao biti vaš izbor. Zašto? Pa upravo zato što ćete na vjeronauku učiti i naučiti kako ljubiti Boga i bližnjega u njegovo ime. U Bogu se otkriva i nalazi smisao života. A vi ste dragi mladi upravo oni koji tražite smisao. Bog se nudi čovjeku kao njegov Stvoritelj i Smisao. Vi tražite ljubav. A Bog nam je pokazao i dokazao svoju ljubav. On je sama Ljubav. Ljubav koja je bezbožna nije ljubav u punom smislu riječi. Mladiću i djevojko! Jeste li se ikada upitali tko me obasuo tolikom ljepotom? Tko me tako čudesno satkao? Jeste li ikada Bogu zahvalili zajedno s psalmistom: „Hvala ti što sam stvoren tako čudesno" (Ps 139). Bogu koji nas je pozvao u postojanje i tako čudesno oblikovao treba odgovoriti svojim kršćanskim životom. A to se ne može postići bez žrtve. Shvatite da se u životu ništa veliko i trajno ne može ostvariti bez žrtve.

Početak nove školske i vjeronaučne godine nije samo nova prigoda našim mladima, nego je to nova prigoda i za sve nas, osobito vas koji o njima vodite izravnu brigu.

Nova je to prigoda za vas drage kršćanske obitelji. Vi ste, ili vi biste trebale biti, prvo i povlašteno mjesto odgoja, najvažnija karika u psihofizičkom i duhovnom razvitku ljudske osobe, ali i, kako nam je poručio Sveti otac, „primarni put prenošenja vjere". Iz ove spoznaje slijedi

obveza kršćanskih roditelja koju je Sveti otac pretvorio u poziv: „Dragi roditelji, trajno se obvežite učiti svoju djecu moliti, i molite s njima; približite ih Sakramentima, osobito Euharistiji ...; uvedite ih u život Crkve; u intimi doma nemojte se bojati čitati Sveto pismo, obasjavajući tako obiteljski život svjetlom vjere i hvaleći Boga kao Oca”.

U obitelji i kroz obitelj, promatrajući kako vi živite, dragi roditelji, vaša djeca shvaćaju da su pripadnici određenog mjesta, kulture, naroda, Crkve. Vaša je zadaća, dragi roditelji, da ih vodite na putu vjere i da ih potičete i podupirete u izboru katoličkoga vjeronauka u školi i da se iscrpnije pripreme za sakramente pohađajući župnu katehezu i sudjelujući redovito na sv. misi. Pozvani smo, istaknuo je Sveti otac u svom obraćanju katoličkim obiteljima, da se odupremo duhu sekularizacije kojim se „apsolutizira ... sloboda bez odgovornosti za istinu, i njeguje se, kao ideal, individualno dobro preko potrošnje materijalnih dobara te površnih iskustava, ne vodeći računa o kvaliteti odnosa s osobama i o najdubljim ljudskim vrijednostima; ljubav se svodi na sentimentalni osjećaj i zadovoljenje nagonskih poticaja, bez nastojanja da se stvore trajne veze međusobne pripadnosti i otvorenosti životu”. Početak tog odupiranja takvom mentalitetu ne treba se dogoditi tek sutra kad ćete se pitati zašto vaša djeca izabiru nešto s čime se vi ne slažete, nego već sada kad ste svojoj djeci pozvani prenijeti prave vrijednosti i konkretno svjedočanstvo pokazujući svima, a osobito svojoj djeci „da je moguće ljubiti poput Krista, bezrezervno (i) da se nije potrebno bojati brige za drugu osobu.’

Nova je to prigoda i za vas poštovani ravnatelji škola, učitelji, nastavnici, odgojitelji i profesori. Nova školska godina sa sobom ne donosi samo nove obveze nego i nove izazove. Prisjetio bih se riječi Svetog oca tijekom susreta s predstavnicima civilnog društva, a on je tada između ostalog rekao da „kvalitet društvenog i građanskog života ... dobrim dijelom ovisi o ... savjesti, o tome kako je se shvaća i o tome kako se ulaže u njezino oblikovanje”. O tom odgoju savjesti, koja se neće ograničiti „u subjektivni okvir”, nego će se otkriti „kao mjesto slušanja istine i dobra, mjesto odgovornosti pred Bogom i braćom ljudima”, ovisi naša budućnost. O tom ovisi i uspjeh vašeg nastavničkog i odgojiteljskog rada. Nemojte se, zato, ograničiti samo na prenošenje znanja. Pokušajte radije uz znanje svojim učenicima biti i prenositelji istinskih vrijednosti, onoga što je pošteno. Možda će vam se ta zadaća, zbog različitih utjecaja, činiti nemogućom, jer su zakazale druge ustanove, osobito obitelj ili zbog toga što se vas i vaš rad dovoljno ne vrjednuje. Unatoč tomu, nemojte odustati, jer svi smo zajedno pozvani i moramo izgrađivati čovjeka i društvo koje će resiti ljudske i kršćanske vrline.

U tome može i treba pomoći Crkva u Hrvatskoj koju je Sveti otac pozvao da preuzme „ponizno i smjelo” zadaću biti „moralna savjest društva, 'sol zemlje' i 'svjetlo svijeta' (usp. Mt 5, 13- 14)”. U tomu možete pomoći, vi dragi vjeroučiteljice i vjeroučitelji, redovnice i redovnici, vi braćo svećenici, osobito župnici i župni vikari. Nova školska i vjeronaučna godina i naša je nova prigoda, prigoda da učinimo više sustavnim prenošenjem vjere u školi, ali i uvođenjem u iskustvo vjere vjeroučenika kroz župnu katehezu. Pozvani samo pomagati jedni drugima. U

skladu sa svojim poslanjem, župnici bi trebali svojom nazočnošću i djelovanjem biti poticaj i pomoć drugim vjeroučiteljima. Vjeroučitelji, u skladu sa svojim mogućnostima i potrebama župe, trebali bi biti na raspolaganju župnicima i za župnu katehezu i svojim životom doprinostiti boljem duhovnom životu župne zajednice. Pozvani smo - poručuje nam Sveti otac kroz poruku Crkvi u Hrvata - na jedinstvo da bismo se suočili „s izazovima u promijenjenom društvenom okruženju, nalazeći misionarskom spremnošću nove putove evangelizacije, posebice u službi mladim naraštajima“, ali ne zanemarujući one stare i prokušane putove, osobito župnu katehezu bez koje nema i ne može biti uvođenja u iskustvo vjere, a koja bi u našoj biskupiji trebala biti više od neposredne pripreve za sakramente kršćanske inicijacije.

Započinje nova školska i vjeronaučna godina, naša nova prigoda da nešto učinimo. Nemojmo tu prigodu propustiti. Pokušajmo svatko od nas na svom mjestu i u svojoj ulozi učiniti ono se od nas traži i očekuje. Neka nam u tome bude na pomoći Duh Sveti i njegovo božansko djelovanje, a neka nas u tom nastojanju prati i nebeski zagovor Blažene Djevice Marije, koju u našoj katedrali slavimo kao Gospu od Porata, i svetog Vlaha, našeg nebeskog zaštitnika!

Zazivajući na sve vas obilje Božjeg blagoslova i želeći vam uspjeh u vašem nastojanju da iskoristite prigodu koju pruža nova školska i vjeronaučna godina, srdačno vas pozdravljam!

U Dubrovniku, 1. rujna 2011.

+Mate Uzinić, dubrovački biskup